

Сорелъ. Не вѣрвай го! Не! защото може десетъ пъти да ся е рѣшявалъ отъ живота си за тебе! А сега го е гнѣвъ, че жертвувамъ всичкото си имущество.

Какъ? Не съмъ ли и азъ жертвовала за тебе, нѣщо по-скѣпоцено, нѣщо по достойно отъ това сребро и злато? А сега да задържамъ щастие то само за мене? Хвърли всички тѣ извънредни украшения отъ тебе, преобърни държавата на солдати, претопи златото на желѣзо, и всичко що имашъ, рѣши ся, и го посвяти на короната! Дойди, дойди да раздѣлимъ двама всички тѣ горчивини, всички тѣ опасности, дойди да възсѣднимъ яростни тѣ коніе, да изложимъ себе си на огненни тѣ слънчеви зари, нека да бъдатъ облаци тѣ нашята покривка, и студений каменъ възглавница; и тогази суравий войникъ ще притърпи съ удоволствие мѣки тѣ като види краля си простъ войникъ.

Карлъ. *(като ся засмива).* Да, сега си припомнямъ, че била истина онѣзи дума, която ми я каза калугерицата въ Клермонтъ, че жена ще ми помогне да побѣдя неприятеля и че тя ще освободи бащина та ми корона. И азъ дълго врѣме я дирихъ изъ стана, и мислихъ да ся погодя съ мойка ми, а видите, коя била тѣзи храбра жена; тя е моята Агнеса, чрѣзъ която ще побѣдя и ще ся коронясамъ въ Раймсъ.

Сорелъ. Не чрезъ мене ще побѣдишъ, а чрѣзъ храбрий мечъ!

Карлъ. Радвамъ ся също, че мѣжду неприятеля владѣе голѣмо несъгласие. Извѣстявамъ ся, че братовчедъ ми Бургундъ страшно негодува на Английскій Лордъ и затова азъ пакъ изпратихъ Ла-Хиръ, пратеникъ за да проси Херцога да ся остави отъ злото си намѣрение и да ся присѣдини на насъ.

Дюшатель. *(на прозореца)* Ла-Хиръ влѣзи въ двора!

Карлъ. *(радостенъ).* Сега скоро ще узнаемъ, да ли ще побѣдимъ или изгубимъ!